

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELE-UTCA... Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELE-UTCA... Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Vasváriak: Szip perspektiva. Apponyi kedvetlen. Országgyűlés (A képviselőház ülése).

Szip perspektiva.

Bizony a naivitásnak igen kedves virágai teremnek még a magyar politikánknál.

Milyen csodálatosan találkoztak már tegnap az egymásra dühödött elemek, mikor arról volt szó, hogy nyakunkra tehetnek a kést.

A mi jegyzőnk.

Bizony hiszünk mondom, hogy: a mi jegyzőnk, mert nem volt ahhoz logotus hiteles határ.

bohó harmonikus éneké vált, az ellenséges törzsek közös tűzhöz telepedve bekeppát cseréltek, a kegyes misszionáriust megsütötték pecsenyének.

Magában eszelen fölvetés, hogy valamely osztrák kormány, melynek főbb és örök gondja, hogy azt a belső háborúságot lecsillapítsa, mely az osztrák államiság alapjait is széthajtja.

Ilyen különös helyzetben, a mely leg-erősebb bizonyossággal szolgálhat egész köz- jogi kapcsolatunk képtelenségére.

rása kellene, — most már szinte biztos, hogy gróf Clary nem fogja a 14. szakasz erejével életbe léptetni.

Azt ugyan látjuk és tudjuk, hogy nemzetünk sorsa valóságosan a magasabb gondviselésre van bízva.

Budapest, nov. 7.

A Képviselőház holnap, szerdán délelőtt 10 órakor ülést tart, melynek napirendjére az indemnitás-harmadszori olvasása.

Apponyi kedvetlen.

A képviselőház folyosóján s egybűt, a hol a politikáról diskurálni szoktak, érdekes hírt közöltek.

Al ez különösen abbeli reménykedéséről, hogy az új érának az a közjogi és nemzeti fellegős szint adni, mely a hajdani nemzeti pártot Tisza, Wekerle és Bánffy urainálval szembe állította.

Kevesre eselődés volt ez, de nem sokkal később a törvényhozás terén bejelentett a reform-munka fellegűsítését.

Elindultak és sok testi töredelem, sok viszony- tagaság után két hétre rá meg is érkeztek Bécsbe a „Fehér barány”-ok.

Pányik sör volt a társaság pénztárosa, mert mint afféle vegyeskereskedő odahaza őt szörnyű okos embernek tartották.

Masnap, hogy végig jartak mind a két miniszter, nagy szerencsésekre fogadták őket mind a kettő, az egyik delcölő, a másik delután, meg is bízta őket mind a kettő: legalább a főjegyző ur Pányik sörnek, meg Sulykovszki komanak így tolmácsolta.

Masnap este, azaz hogy megint egy hajnal- tájon, csak sőtajától a sör, mert megint volt egy nagasallós vendégok, a ki meg a másik miniszterrel professzálta és megint ki kellett nyomni — tizenkét pengő.

De csak így mone ez azert harmadik este is, Hiában monogattá Pányik, hogy: — Hiszen főjegyző ur, nem voltunk mi három miniszterrel, — nem használt az semmi, a fő- jegyző meg a vendég, meg Sulykovszki koma csak ittak, csak ittak, mikor Pányik meg peldá- gattal kezdett, hogy: — Több nap, mint kolbasz.

Disztemetési rendeztünk neki a város költés- gén. Bizony, mi tures-tagadás, nem annyira a hála és nagy erdemének elismerése vitt rá, bár azal vertük a mellünket, hogy azert tesszük, hogy festetlen pufafa koporsóban ne vigyük ki — a város szegényére.

De csak így mone ez azert harmadik este is, Hiában monogattá Pányik, hogy: — Hiszen főjegyző ur, nem voltunk mi három miniszterrel, — nem használt az semmi, a fő- jegyző meg a vendég, meg Sulykovszki koma csak ittak, csak ittak, mikor Pányik meg peldá- gattal kezdett, hogy: — Több nap, mint kolbasz. — Hajgy ma, lesz holnapra. — Holnap is nap lesz, — mindig letorkolta a főjegyző, hogy: — Azt a holnapot vagy érik, vagy se.

egyedfél pengő. — Uram Isten! Étel, ital négy emberre! Alig esett több egyért harmincöt pengő- gél.

Masnap este, azaz hogy megint egy hajnal- tájon, csak sőtajától a sör, mert megint volt egy nagasallós vendégok, a ki meg a másik miniszterrel professzálta és megint ki kellett nyomni — tizenkét pengő.

De csak így mone ez azert harmadik este is, Hiában monogattá Pányik, hogy: — Hiszen főjegyző ur, nem voltunk mi három miniszterrel, — nem használt az semmi, a fő- jegyző meg a vendég, meg Sulykovszki koma csak ittak, csak ittak, mikor Pányik meg peldá- gattal kezdett, hogy: — Több nap, mint kolbasz.

Disztemetési rendeztünk neki a város költés- gén. Bizony, mi tures-tagadás, nem annyira a hála és nagy erdemének elismerése vitt rá, bár azal vertük a mellünket, hogy azert tesszük, hogy festetlen pufafa koporsóban ne vigyük ki — a város szegényére.

sága a házszabályok revízióját tárgyalja, egyszer csak megjelent ott Apponyi s kérdést intézett a miniszterelnökhöz a választási úrvardijokra vonat- kolozlag.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése nov. 7-én.

Zal indemnitás-javaslat tárgyalása ma véget ért, és pedig a nélkül, hogy a megszaporodott többség sorából csak egyetlen egy ember is akadt volna, a ki érdemesnek tartja vala a vitában részt venni.

Mielőtt azonban a miniszterelnök hozzájutott volna a sóvartott indemnitásához, még egy jó adag keserű pillanat kellett elnyelnie.

— No, no! jó lesz jó — szólt a főjegyző — hol az a szász? Azért nem kell az embernek mindjárt apja lelke körül járni.

— Azzal szövegeltünk Pányik, Sulykovszki épen, egészségesen hazra is értek, az öven pengőből meg maradt is; azzal beszámoltak, ha azzal is, miért jöttek ök re infektá haza, mert hagyták ott a főjegyzőt.

— Bizonny minden lépésin meglátszik, hogy okos ember belmed, sörög — szólt rá a polgármester. (No no! csak várjuk el a végét).

— Persze — mondta Pányik sör — mert mindig talál ott egy-egy korlyondi nemet, a ki- vel kedvőkre elvanszorognak a drága jó vősláru mellett estől reggelig.

SARNOK.

Működésüknek a gyanyókat, az intézkedéseket jóváhagyta. Részletesen elmondja aztán, hogy 6 eleinte nem vezetett rendőri nyomozatot, hanem ezt Schneider József acsi csendőrszolgálatára bízta. Három napon át a csendőrök végezték a nyomozást.

KINZÁS.

Eszen ismerték fel a vádhatározatlagadják a terült ismernek csak enyítették a pa-ember vallomása agyonsanyágotott nassig előt újra ozatalt, ugy, a este. Es ez az edje, viselkedése tni, hogy a meg-

Működésüknek a gyanyókat, az intézkedéseket jóváhagyta. Részletesen elmondja aztán, hogy 6 eleinte nem vezetett rendőri nyomozatot, hanem ezt Schneider József acsi csendőrszolgálatára bízta. Három napon át a csendőrök végezték a nyomozást.

Elnök: S ön azáltal telenül nézte a dolgokat? Szabó: Nem, néha beleszóltam. Beleszóltam mások is. Elbeszéli aztán, hogy három nappal később megjelent Molnár Gergely József imádní aljárásból, a ki - mikor látta, hogy a csendőrök több embert fogva tartanak - azt mondta a foglyoknak: "Még vagyok győzövé róla, hogy ti vagytok a bűnösök!"

Elnök: Ejjel is nyomoztak? Vádlott: Nyomoztak este is 10 óráig. Elnök: Ejjel 2-3 óráig is? Vádlott: Nem. Elnök: De vannak tanúk, a kik azt mondják, hogy éjjel is nyomoztak. Vádlott: Nem, éjjeli 11 óránál tovább sohasé nyomoztak.

Elnök: A vizsgálat adatai szerint önök a panaszok ellen kénszerszökeket alkalmaztak és megkínözték őket. Vádlott: Nem. Az én utasításomra ilyesmi nem történt. Elnök: De a vizsgálat szerint épen ön volt az, a ki megkínözte Kovácsot, guszba kötötte, ruhágot a kezére, meg a nyakára és azt mondta: "Még végleg megkötöm!"

Elnök: Ezen sem adtak a letartóztatásnak. Az is a főszerkesztő tartozott. Az egyiket a vizsgálat szerint levették a foglyak, gatyára és ön lánccal kötötte a hátát, a talpat bottal ütötte, hogy az ugynevett mérge pincebébe kísérte őket. Vádlott: Ebből csak annyit az igaz, hogy az embert levették, mert keresztül nála a pénz, a mi pedig a mérge pincebébe, hat arról a kirándulásról annyit tudok, hogy a meg nem, a ki el volt fogva, összekötötte Schneider csendőr-örsvetét, hogy hatna gyanúsak kivánnak valamit, Valkó csendőr egy hódolón volt eljövte ott a pincebébe. De mikor észrevette, hogy a meg nem leszedi magáról a bilincset, hat Valkó megjött és kiabálni kezdett.

Elnök: Szűcs Laura azt panaszolja, hogy bár áldott áll pótlás volt, csak harmadnap adtak neki enni. Vádlott: Dehogy nem! Kéret és tartás is adták neki! (Derűltség.) Elnök: Wurz Béla azt mondja a vizsgálat adatai szerint, hogy egy ütötték, mint a mactracot. Hat figyelmeltim, mondjon igazat! Vádlott: Kérem, én csak azt mondtam, a mit tudok! Elnök: Kovács István azt mondja, hogy ő szörnyen megkínözték, napokig nem adtak neki enni, ugy, hogy az asszony végre, mint maga mondta, kinyilván az ablak harmatját kezdte nyalni, hogy szörnyű szomszédok oltsa.

Vádlott: Nem tudok ezekről a dolgokról! Elnök: Jakab Pálnak a kéret őriztette és 14 napig senkik sem eresztett se be, se ki. Vádlott: Erre szűcs volt, mert tudnom kellett, ki jár oda. Elnök: De Jakaból ön pénzt is vett át. Vádlott: Igen. Mert Jakab azt mondta, hogy ha már az aposa követte el a bűntört, hat ő, csak hogy a szegényt megszabaduljon, meg hogy a háza végre föl legyen mevente az őrizteltől, hajlandó megteríteni a hont. Így aztán át is vettem tőle a 630 forintot. De nem sajnásem tettem és megmondtam Jakabnak, hogy az őszegest csak föltelesen fogadom el és ha a pénz megkérül a tettesektől, az ő pénzt vissza is adom!

Elnök: Igen ám, de Jakab azt mondja, hogy ő csak azért adta oda a pénzt, mert ön kénszert alkalmazott. Elnök: Borsiczky bíró intéz néhány kérdést a vádlottnak. Vádlott: Telt-e jelentést főszerkesztőjének, hogy a vizsgálatról őt nyomozással bízták meg? Vádlott: Én nem tudok semmi bizonyosra, mert a főszerkesztő nem künt volt egy izben a helyszínen és akkor értesült a történetről. Kéry bíró: Kérte ön a felhatalmazást a nyomozás megkezdésére? Vádlott: Igen. Meg is kaptam az engedélyt. Kéry bíró: Ha harmadik nap az elfogott emberek nem bemeserésben voltak, miért nem elégedett meg ezzel és miért nem adta át őket a vizsgálóbíróknak? Vádlott: Hat ott volt a vizsgálóbíró, miért nem vette át őket! Bíró Kálmán ügyész: Hivatalos jelentést küldött-e ön valakinek? Vádlott: Nem. Ügyész: Mily összeköttetésben állt a mocsai jegyzővel? Vádlott: Jó baráti viszonyban. Ügyész: Miért erőlködött annyira, hogy a pénz megkerüljön? Vádlott: Mert a bíró és a jegyző szörnyen panaszoktól, hogy a faluban élek foglyak gyanyuba és egész leplezetlenül beszéltek rólok, hogy a pénzük öök lopták el. Mikor ő meg a csendőrök ott jártak a községben egyszer, hat hallotta, a mikor valaki azt mondta: "Né, hogy boldogulják a világot a tolvakkereséssel! Pedig a bíró és a jegyző lopták el a pénzt!"

Pollák Illés védő: Miután a vádlottak szabad labon levő emberek, tisztelték kérem elrendelni, hogy ne legyenek kénytelenek a börtönörrökel egy padon ülni. Elnök: Ha a védelem ellen serelem lát a vádlottakra nézve, ugy a börtönörrök máshova fognak ülni. Dr. Vésárhelyi védő: Nekem legyen szabad előterjesztem azt a kérelmet is, tegyeskedjék a vádlottak elé valami asztaltat állítani, hogy jegyzeteket csinálhassanak. Elnök: Jól van, meglesz! Elnök: Erre behoznak egy asztalt a vádlottak számára, a börtönörrök pedig külön helyre ülnek. A mocsai jegyző. Azután kihallgatják a harmadik vádlottat, Göbel Lajos, a ki mocsai jegyző volt, de a kit az állástól felfüggesztettek. Göbel Lajos 45 éves, ev. ref. nős, családios ember, Mocsán lakik. Elnök: Bűnösnek érzi magát a terhére rótt cselekményekben? Vádlott: Nem. Göbel aztán az elnök felhívására elmondja, hogy a bűntörténet miként fedezték föl és hogy miért lopták gyanyuba azokat, a ki ellen a vizsgálat meg is indultak. A kínzókat ő is a leghatározottabban tagadja. Ez a vádlott nagyon megtörtnek látszik, igen halk hangon beszél. Az arca becsült, sovány. Elnök: Ki vezette a vizsgálatot? Vádlott: Biz én nem is tudom. Anyira deprimált, annyira kétségbeesett voltam, hogy jóformán alig láttam, halottam, mi történtek körülöttem. On ellen az a vád merült föl, hogy ön Jakabot megfenyegette, hogy ha meg nem fizeti az elnök őszegest, hazát is csúfá teszi és bebörtönözteti a leányát is.

Az elnök herendeli Molnár Gedeon megyei számvetőt. Molnár 48 éves, 2 gyermek atyja, állásából elbocsátották. A vádhatározatnak reá vonatkozó részét is felolvassák. Elnök: Bűnösnek ismeri magát? Vádlott: Nem. Elnök: Pedig a vizsgálati adatok azt bizonyítják, hogy ön Szabó szolgabíróval együtt testileg bántalmazta azokat, a kikből vallomást akartak kicsikarni. Nem tettem. Ez a vádlott is egyre csak azt ismétli, mikor az elnök felszólára előtte mindazokat a kínzókat, melyeket elkövetett: - Igen ám, de Jakab ugy adja elő a dolgot, hogy őt megkínözték, hogy fenyegették és hogy a házát is körülzárták. - Arról én kérem, semmitse tudok. Hogy a házát őrizték, arról csak hallgatni tudok. - On azzal a váddal vádolják, hogy Jervenszkyt, a másik gyanyóított embert, guszba kötötte, hogy ön pofon vágta, szidta, gyaltala. - Nem, azután. - Ez nem áll. Én a vallatások benn se voltam. - Szűcs Laura is azt állítja, hogy maga ugy felfogozta, hogy száján, orrán jött a vér. - Nem áll. Nem tettem. - Kovácsnak pedig maga azt mondta, hogy valja meg, hová tette a férje a pénzt s a mikor az asszony nem szökt, maga ugy megrszavarta a fülét, hogy az vérezt kezdett. - Nem igaz. Azok az emberek összebészelték. - Mikor? A kihallgatás előtt? - Igen ám, de ők még akkor panaszokdátak, mikor még nem voltak szabadok, tehát nem is beszélhetők össze. - Ez nem igaz. - Ha valakit letartóztatnak, ki szökött annak az ellátásáról gondoskodni? - Nem szökött ott letartóztatás lenni. Husz év óta, mióta ott vagyok, nem történt. - On azt mondta a vizsgálat alkalmával, hogy Kovács nyilatkozata el volt irásban, hogy őt rendszeren kezelték a főtörtén. Hat mit baja volt Kovácsnak? - Nem tudom én. Valami betegsége lehetett. - Hol az az irás? - Nem tudom, nincs meg. Elkallódott. Vésárhelyi védő: Miért volt a községnek egy része ellenzenvel on iránt? Vádlott: Azéért, majd husz éven át, roz szót se hallottam a községlán. Csak á betéres óta hallatszotok hangok ellenem. Sokan azért voltak ellenzenvel irantam, mert a mezőrendőri törvénynek szigorú érvényt szerzettem. - Mi történt önök augusztusban? - Augustus 25-én többen betörték hozzám. Följeleníttem őket és az egy most az ügyeségem van. - Nem ágydótt ön, hogy az elűnt pénz miatt föltétes hatósága felelősségre vonja? - Nem! - Panaszokdátak ön előtt az elfogott emberek, hogy nem kaptak enni? - Nem. Ilyen panaszom nem hallottam. Mindössze egy eszelet tudok, a mikor az orvos elrendelte, hogy Kovácsot kapjon cognacot. De nem kaptam. Borsiczky bíró: Hallotta-e azt a községlán, mikor azt mondták, hogy boldogulják az embereket, mert a jegyző és a bíró lopták el a pénzt? Vádlott: Feljeleníttem, hallottam! Dr. Kolbe: Mi szökött ott a Kovács letartóztatására? Vádlott: Azt én nem tudom. - Sola se hallott az anyakönyvezetők hivatalból jégjastat? - Mikor? - 1898. november 16-diktól 21-dikéig, éjjel és nappal! (Zavarral.) Akkor nem voltam egészséges. - Jakab Pal együtt lakott a vrével, Tóth Dezsővel? - Nem, mert Tóth Dezső esavagó volt és nem is élt a vádhatározat. Az asszony otthon volt az apjánál, Jakab Pálnál. - Tud arról, hogy Rukavina orvos ur kezelte az elfogottakat? - Hallottam. - Kinek a rendelkezésre tette dr. Rukavina? - Azt nem tudom. Dr. Pollák Illés: Nem vizsgáltattak meg azokat az embereket, hogy nem beteg-e? Vádlott: Nem. - Azt mondják, hogy van ott a községlán egy fogas, a melyre embereket lehet felfakasztani. (Derűltség.) - Van egy fogas, a melyre ruhát lehet akasztani... - Milyen az a fogas? - Hat vagy egy meter hosszú és négy foga van. - Vasból való? - Nem, fából. Mikor én mocsai jegyző lettem, már ott volt. A bíróság aztán Czunyit Józsefet hallgatta ki. Czunyit 40 éves, nős, két gyermek atya, vagyonos ember, Moosa község biraja. Hivatalos határozattal való visszacsallva van vadolva. Kovácsot és tarsait ailtalag kintözte, hogy vallomásra bírja. Elnök feljelenítte, hogy adja elő vallomását. Czunyit: Én nem bántottam őket. A vallatásomnál soha sem voltam bent. Csak akkor mentem be a szolgabíró urhoz, mikor ő valami utasítást akart adni. - Senkik, - Nem, - Maga nem is látott semmit se? - Nem én. - Azt sem, hogy Kovács guszba van kötve? - Azt nem. - Pedig Kovács azt mondja, hogy maga megfogozta? - Én ugyan nem. Porschtzky bíró: Hogyan élelmeték a foglyokat? Czunyit: Egyszer a jegyző fözetett nekik, egyszer meg én. Elnök: Ki vitte oda nekik az ételt? - Hat a csendőrök. - Milyen az a fogas ott a községlán? - Fából való. - Fel lehet arra akasztani egy embert? - Nem lehet. Vésárhelyi védő: Parancsolta magának valaki, hogy azokat az embereket nem adjon? - Dehogy. A magam jószántalából tettem. Erre az elnök tíz percze felfüggeszti a tárgyalást, hogy azallat a lampákat lefegyűssék, mert már beszélgettek a teremben. Az összes tanukat haza eresztik Kovácsot és nejt kivéve. De holnap reggel ismét valamennyi be lesz idéve.

Elnök: Bűnösnek ismeri magát? Vádlott: Nem. Elnök: Pedig a vizsgálati adatok azt bizonyítják, hogy ön Szabó szolgabíróval együtt testileg bántalmazta azokat, a kikből vallomást akartak kicsikarni. Nem tettem. Ez a vádlott is egyre csak azt ismétli, mikor az elnök felszólára előtte mindazokat a kínzókat, melyeket elkövetett: - Igen ám, de Jakab ugy adja elő a dolgot, hogy őt megkínözték, hogy fenyegették és hogy a házát is körülzárták. - Arról én kérem, semmitse tudok. Hogy a házát őrizték, arról csak hallgatni tudok. - On azzal a váddal vádolják, hogy Jervenszkyt, a másik gyanyóított embert, guszba kötötte, hogy ön pofon vágta, szidta, gyaltala. - Nem, azután. - Ez nem áll. Én a vallatások benn se voltam. - Szűcs Laura is azt állítja, hogy maga ugy felfogozta, hogy száján, orrán jött a vér. - Nem áll. Nem tettem. - Kovácsnak pedig maga azt mondta, hogy valja meg, hová tette a férje a pénzt s a mikor az asszony nem szökt, maga ugy megrszavarta a fülét, hogy az vérezt kezdett. - Nem igaz. Azok az emberek összebészelték. - Mikor? A kihallgatás előtt? - Igen ám, de ők még akkor panaszokdátak, mikor még nem voltak szabadok, tehát nem is beszélhetők össze. - Ez nem igaz. - Ha valakit letartóztatnak, ki szökött annak az ellátásáról gondoskodni? - Nem szökött ott letartóztatás lenni. Husz év óta, mióta ott vagyok, nem történt. - On azt mondta a vizsgálat alkalmával, hogy Kovács nyilatkozata el volt irásban, hogy őt rendszeren kezelték a főtörtén. Hat mit baja volt Kovácsnak? - Nem tudom én. Valami betegsége lehetett. - Hol az az irás? - Nem tudom, nincs meg. Elkallódott. Vésárhelyi védő: Miért volt a községnek egy része ellenzenvel on iránt? Vádlott: Azéért, majd husz éven át, roz szót se hallottam a községlán. Csak á betéres óta hallatszotok hangok ellenem. Sokan azért voltak ellenzenvel irantam, mert a mezőrendőri törvénynek szigorú érvényt szerzettem. - Mi történt önök augusztusban? - Augustus 25-én többen betörték hozzám. Följeleníttem őket és az egy most az ügyeségem van. - Nem ágydótt ön, hogy az elűnt pénz miatt föltétes hatósága felelősségre vonja? - Nem! - Panaszokdátak ön előtt az elfogott emberek, hogy nem kaptak enni? - Nem. Ilyen panaszom nem hallottam. Mindössze egy eszelet tudok, a mikor az orvos elrendelte, hogy Kovácsot kapjon cognacot. De nem kaptam. Borsiczky bíró: Hallotta-e azt a községlán, mikor azt mondták, hogy boldogulják az embereket, mert a jegyző és a bíró lopták el a pénzt? Vádlott: Feljeleníttem, hallottam! Dr. Kolbe: Mi szökött ott a Kovács letartóztatására? Vádlott: Azt én nem tudom. - Sola se hallott az anyakönyvezetők hivatalból jégjastat? - Mikor? - 1898. november 16-diktól 21-dikéig, éjjel és nappal! (Zavarral.) Akkor nem voltam egészséges. - Jakab Pal együtt lakott a vrével, Tóth Dezsővel? - Nem, mert Tóth Dezső esavagó volt és nem is élt a vádhatározat. Az asszony otthon volt az apjánál, Jakab Pálnál. - Tud arról, hogy Rukavina orvos ur kezelte az elfogottakat? - Hallottam. - Kinek a rendelkezésre tette dr. Rukavina? - Azt nem tudom. Dr. Pollák Illés: Nem vizsgáltattak meg azokat az embereket, hogy nem beteg-e? Vádlott: Nem. - Azt mondják, hogy van ott a községlán egy fogas, a melyre embereket lehet felfakasztani. (Derűltség.) - Van egy fogas, a melyre ruhát lehet akasztani... - Milyen az a fogas? - Hat vagy egy meter hosszú és négy foga van. - Vasból való? - Nem, fából. Mikor én mocsai jegyző lettem, már ott volt. A bíróság aztán Czunyit Józsefet hallgatta ki. Czunyit 40 éves, nős, két gyermek atya, vagyonos ember, Moosa község biraja. Hivatalos határozattal való visszacsallva van vadolva. Kovácsot és tarsait ailtalag kintözte, hogy vallomásra bírja. Elnök feljelenítte, hogy adja elő vallomását. Czunyit: Én nem bántottam őket. A vallatásomnál soha sem voltam bent. Csak akkor mentem be a szolgabíró urhoz, mikor ő valami utasítást akart adni. - Senkik, - Nem, - Maga nem is látott semmit se? - Nem én. - Azt sem, hogy Kovács guszba van kötve? - Azt nem. - Pedig Kovács azt mondja, hogy maga megfogozta? - Én ugyan nem. Porschtzky bíró: Hogyan élelmeték a foglyokat? Czunyit: Egyszer a jegyző fözetett nekik, egyszer meg én. Elnök: Ki vitte oda nekik az ételt? - Hat a csendőrök. - Milyen az a fogas ott a községlán? - Fából való. - Fel lehet arra akasztani egy embert? - Nem lehet. Vésárhelyi védő: Parancsolta magának valaki, hogy azokat az embereket nem adjon? - Dehogy. A magam jószántalából tettem. Erre az elnök tíz percze felfüggeszti a tárgyalást, hogy azallat a lampákat lefegyűssék, mert már beszélgettek a teremben. Az összes tanukat haza eresztik Kovácsot és nejt kivéve. De holnap reggel ismét valamennyi be lesz idéve.

Elnök: Bűnösnek ismeri magát? Vádlott: Nem. Elnök: Pedig a vizsgálati adatok azt bizonyítják, hogy ön Szabó szolgabíróval együtt testileg bántalmazta azokat, a kikből vallomást akartak kicsikarni. Nem tettem. Ez a vádlott is egyre csak azt ismétli, mikor az elnök felszólára előtte mindazokat a kínzókat, melyeket elkövetett: - Igen ám, de Jakab ugy adja elő a dolgot, hogy őt megkínözték, hogy fenyegették és hogy a házát is körülzárták. - Arról én kérem, semmitse tudok. Hogy a házát őrizték, arról csak hallgatni tudok. - On azzal a váddal vádolják, hogy Jervenszkyt, a másik gyanyóított embert, guszba kötötte, hogy ön pofon vágta, szidta, gyaltala. - Nem, azután. - Ez nem áll. Én a vallatások benn se voltam. - Szűcs Laura is azt állítja, hogy maga ugy felfogozta, hogy száján, orrán jött a vér. - Nem áll. Nem tettem. - Kovácsnak pedig maga azt mondta, hogy valja meg, hová tette a férje a pénzt s a mikor az asszony nem szökt, maga ugy megrszavarta a fülét, hogy az vérezt kezdett. - Nem igaz. Azok az emberek összebészelték. - Mikor? A kihallgatás előtt? - Igen ám, de ők még akkor panaszokdátak, mikor még nem voltak szabadok, tehát nem is beszélhetők össze. - Ez nem igaz. - Ha valakit letartóztatnak, ki szökött annak az ellátásáról gondoskodni? - Nem szökött ott letartóztatás lenni. Husz év óta, mióta ott vagyok, nem történt. - On azt mondta a vizsgálat alkalmával, hogy Kovács nyilatkozata el volt irásban, hogy őt rendszeren kezelték a főtörtén. Hat mit baja volt Kovácsnak? - Nem tudom én. Valami betegsége lehetett. - Hol az az irás? - Nem tudom, nincs meg. Elkallódott. Vésárhelyi védő: Miért volt a községnek egy része ellenzenvel on iránt? Vádlott: Azéért, majd husz éven át, roz szót se hallottam a községlán. Csak á betéres óta hallatszotok hangok ellenem. Sokan azért voltak ellenzenvel irantam, mert a mezőrendőri törvénynek szigorú érvényt szerzettem. - Mi történt önök augusztusban? - Augustus 25-én többen betörték hozzám. Följeleníttem őket és az egy most az ügyeségem van. - Nem ágydótt ön, hogy az elűnt pénz miatt föltétes hatósága felelősségre vonja? - Nem! - Panaszokdátak ön előtt az elfogott emberek, hogy nem kaptak enni? - Nem. Ilyen panaszom nem hallottam. Mindössze egy eszelet tudok, a mikor az orvos elrendelte, hogy Kovácsot kapjon cognacot. De nem kaptam. Borsiczky bíró: Hallotta-e azt a községlán, mikor azt mondták, hogy boldogulják az embereket, mert a jegyző és a bíró lopták el a pénzt? Vádlott: Feljeleníttem, hallottam! Dr. Kolbe: Mi szökött ott a Kovács letartóztatására? Vádlott: Azt én nem tudom. - Sola se hallott az anyakönyvezetők hivatalból jégjastat? - Mikor? - 1898. november 16-diktól 21-dikéig, éjjel és nappal! (Zavarral.) Akkor nem voltam egészséges. - Jakab Pal együtt lakott a vrével, Tóth Dezsővel? - Nem, mert Tóth Dezső esavagó volt és nem is élt a vádhatározat. Az asszony otthon volt az apjánál, Jakab Pálnál. - Tud arról, hogy Rukavina orvos ur kezelte az elfogottakat? - Hallottam. - Kinek a rendelkezésre tette dr. Rukavina? - Azt nem tudom. Dr. Pollák Illés: Nem vizsgáltattak meg azokat az embereket, hogy nem beteg-e? Vádlott: Nem. - Azt mondják, hogy van ott a községlán egy fogas, a melyre embereket lehet felfakasztani. (Derűltség.) - Van egy fogas, a melyre ruhát lehet akasztani... - Milyen az a fogas? - Hat vagy egy meter hosszú és négy foga van. - Vasból való? - Nem, fából. Mikor én mocsai jegyző lettem, már ott volt. A bíróság aztán Czunyit Józsefet hallgatta ki. Czunyit 40 éves, nős, két gyermek atya, vagyonos ember, Moosa község biraja. Hivatalos határozattal való visszacsallva van vadolva. Kovácsot és tarsait ailtalag kintözte, hogy vallomásra bírja. Elnök feljelenítte, hogy adja elő vallomását. Czunyit: Én nem bántottam őket. A vallatásomnál soha sem voltam bent. Csak akkor mentem be a szolgabíró urhoz, mikor ő valami utasítást akart adni. - Senkik, - Nem, - Maga nem is látott semmit se? - Nem én. - Azt sem, hogy Kovács guszba van kötve? - Azt nem. - Pedig Kovács azt mondja, hogy maga megfogozta? - Én ugyan nem. Porschtzky bíró: Hogyan élelmeték a foglyokat? Czunyit: Egyszer a jegyző fözetett nekik, egyszer meg én. Elnök: Ki vitte oda nekik az ételt? - Hat a csendőrök. - Milyen az a fogas ott a községlán? - Fából való. - Fel lehet arra akasztani egy embert? - Nem lehet. Vésárhelyi védő: Parancsolta magának valaki, hogy azokat az embereket nem adjon? - Dehogy. A magam jószántalából tettem. Erre az elnök tíz percze felfüggeszti a tárgyalást, hogy azallat a lampákat lefegyűssék, mert már beszélgettek a teremben. Az összes tanukat haza eresztik Kovácsot és nejt kivéve. De holnap reggel ismét valamennyi be lesz idéve.

Elnök: Bűnösnek ismeri magát? Vádlott: Nem. Elnök: Pedig a vizsgálati adatok azt bizonyítják, hogy ön Szabó szolgabíróval együtt testileg bántalmazta azokat, a kikből vallomást akartak kicsikarni. Nem tettem. Ez a vádlott is egyre csak azt ismétli, mikor az elnök felszólára előtte mindazokat a kínzókat, melyeket elkövetett: - Igen ám, de Jakab ugy adja elő a dolgot, hogy őt megkínözték, hogy fenyegették és hogy a házát is körülzárták. - Arról én kérem, semmitse tudok. Hogy a házát őrizték, arról csak hallgatni tudok. - On azzal a váddal vádolják, hogy Jervenszkyt, a másik gyanyóított embert, guszba kötötte, hogy ön pofon vágta, szidta, gyaltala. - Nem, azután. - Ez nem áll. Én a vallatások benn se voltam. - Szűcs Laura is azt állítja, hogy maga ugy felfogozta, hogy száján, orrán jött a vér. - Nem áll. Nem tettem. - Kovácsnak pedig maga azt mondta, hogy valja meg, hová tette a férje a pénzt s a mikor az asszony nem szökt, maga ugy megrszavarta a fülét, hogy az vérezt kezdett. - Nem igaz. Azok az emberek összebészelték. - Mikor? A kihallgatás előtt? - Igen ám, de ők még akkor panaszokdátak, mikor még nem voltak szabadok, tehát nem is beszélhetők össze. - Ez nem igaz. - Ha valakit letartóztatnak, ki szökött annak az ellátásáról gondoskodni? - Nem szökött ott letartóztatás lenni. Husz év óta, mióta ott vagyok, nem történt. - On azt mondta a vizsgálat alkalmával, hogy Kovács nyilatkozata el volt irásban, hogy őt rendszeren kezelték a főtörtén. Hat mit baja volt Kovácsnak? - Nem tudom én. Valami betegsége lehetett. - Hol az az irás? - Nem tudom, nincs meg. Elkallódott. Vésárhelyi védő: Miért volt a községnek egy része ellenzenvel on iránt? Vádlott: Azéért, majd husz éven át, roz szót se hallottam a községlán. Csak á betéres óta hallatszotok hangok ellenem. Sokan azért voltak ellenzenvel irantam, mert a mezőrendőri törvénynek szigorú érvényt szerzettem. - Mi történt önök augusztusban? - Augustus 25-én többen betörték hozzám. Följeleníttem őket és az egy most az ügyeségem van. - Nem ágydótt ön, hogy az elűnt pénz miatt föltétes hatósága felelősségre vonja? - Nem! - Panaszokdátak ön előtt az elfogott emberek, hogy nem kaptak enni? - Nem. Ilyen panaszom nem hallottam. Mindössze egy eszelet tudok, a mikor az orvos elrendelte, hogy Kovácsot kapjon cognacot. De nem kaptam. Borsiczky bíró: Hallotta-e azt a községlán, mikor azt mondták, hogy boldogulják az embereket, mert a jegyző és a bíró lopták el a pénzt? Vádlott: Feljeleníttem, hallottam! Dr. Kolbe: Mi szökött ott a Kovács letartóztatására? Vádlott: Azt én nem tudom. - Sola se hallott az anyakönyvezetők hivatalból jégjastat? - Mikor? - 1898. november 16-diktól 21-dikéig, éjjel és nappal! (Zavarral.) Akkor nem voltam egészséges. - Jakab Pal együtt lakott a vrével, Tóth Dezsővel? - Nem, mert Tóth Dezső esavagó volt és nem is élt a vádhatározat. Az asszony otthon volt az apjánál, Jakab Pálnál. - Tud arról, hogy Rukavina orvos ur kezelte az elfogottakat? - Hallottam. - Kinek a rendelkezésre tette dr. Rukavina? - Azt nem tudom. Dr. Pollák Illés: Nem vizsgáltattak meg azokat az embereket, hogy nem beteg-e? Vádlott: Nem. - Azt mondják, hogy van ott a községlán egy fogas, a melyre embereket lehet felfakasztani. (Derűltség.) - Van egy fogas, a melyre ruhát lehet akasztani... - Milyen az a fogas? - Hat vagy egy meter hosszú és négy foga van. - Vasból való? - Nem, fából. Mikor én mocsai jegyző lettem, már ott volt. A bíróság aztán Czunyit Józsefet hallgatta ki. Czunyit 40 éves, nős, két gyermek atya, vagyonos ember, Moosa község biraja. Hivatalos határozattal való visszacsallva van vadolva. Kovácsot és tarsait ailtalag kintözte, hogy vallomásra bírja. Elnök feljelenítte, hogy adja elő vallomását. Czunyit: Én nem bántottam őket. A vallatásomnál soha sem voltam bent. Csak akkor mentem be a szolgabíró urhoz, mikor ő valami utasítást akart adni. - Senkik, - Nem, - Maga nem is látott semmit se? - Nem én. - Azt sem, hogy Kovács guszba van kötve? - Azt nem. - Pedig Kovács azt mondja, hogy maga megfogozta? - Én ugyan nem. Porschtzky bíró: Hogyan élelmeték a foglyokat? Czunyit: Egyszer a jegyző fözetett nekik, egyszer meg én. Elnök: Ki vitte oda nekik az ételt? - Hat a csendőrök. - Milyen az a fogas ott a községlán? - Fából való. - Fel lehet arra akasztani egy embert? - Nem lehet. Vésárhelyi védő: Parancsolta magának valaki, hogy azokat az embereket nem adjon? - Dehogy. A magam jószántalából tettem. Erre az elnök tíz percze felfüggeszti a tárgyalást, hogy azallat a lampákat lefegyűssék, mert már beszélgettek a teremben. Az összes tanukat haza eresztik Kovácsot és nejt kivéve. De holnap reggel ismét valamennyi be lesz idéve.

Elnök: Bűnösnek ismeri magát? Vádlott: Nem. Elnök: Pedig a vizsgálati adatok azt bizonyítják, hogy ön Szabó szolgabíróval együtt testileg bántalmazta azokat, a kikből vallomást akartak kicsikarni. Nem tettem. Ez a vádlott is egyre csak azt ismétli, mikor az elnök felszólára előtte mindazokat a kínzókat, melyeket elkövetett: - Igen ám, de Jakab ugy adja elő a dolgot, hogy őt megkínözték, hogy fenyegették és hogy a házát is körülzárták. - Arról én kérem, semmitse tudok. Hogy a házát őrizték, arról csak hallgatni tudok. - On azzal a váddal vádolják, hogy Jervenszkyt, a másik gyanyóított embert, guszba kötötte, hogy ön pofon vágta, szidta, gyaltala. - Nem, azután. - Ez nem áll. Én a vallatások benn se voltam. - Szűcs Laura is azt állítja, hogy maga ugy felfogozta, hogy száján, orrán jött a vér. - Nem áll. Nem tettem. - Kovácsnak pedig maga azt mondta, hogy valja meg, hová tette a férje a pénzt s a mikor az asszony nem szökt, maga ugy megrszavarta a fülét, hogy az vérezt kezdett. - Nem igaz. Azok az emberek összebészelték. - Mikor? A kihallgatás előtt? - Igen ám, de ők még akkor panaszokdátak, mikor még nem voltak szabadok, tehát nem is beszélhetők össze. - Ez nem igaz. - Ha valakit letartóztatnak, ki szökött annak az ellátásáról gondoskodni? - Nem szökött ott letartóztatás lenni. Husz év óta, mióta ott vagyok, nem történt. - On azt mondta a vizsgálat alkalmával, hogy Kovács nyilatkozata el volt irásban, hogy őt rendszeren kezelték a főtörtén. Hat mit baja volt Kovácsnak? - Nem tudom én. Valami betegsége lehetett. - Hol az az irás? - Nem tudom, nincs meg. Elkallódott. Vésárhelyi védő: Miért volt a községnek egy része ellenzenvel on iránt? Vádlott: Azéért, majd husz éven át, roz szót se hallottam a községlán. Csak á betéres óta hallatszotok hangok ellenem. Sokan azért voltak ellenzenvel irantam, mert a mezőrendőri törvénynek szigorú érvényt szerzettem. - Mi történt önök augusztusban? - Augustus 25-én többen betörték hozzám. Följeleníttem őket és az egy most az ügyeségem van. - Nem ágydótt ön, hogy az elűnt pénz miatt föltétes hatósága felelősségre vonja? - Nem! - Panaszokdátak ön előtt az elfogott emberek, hogy nem kaptak enni? - Nem. Ilyen panaszom nem hallottam. Mindössze egy eszelet tudok, a mikor az orvos elrendelte, hogy Kovácsot kapjon cognacot. De nem kaptam. Borsiczky bíró: Hallotta-e azt a községlán, mikor azt mondták, hogy boldogulják az embereket, mert a jegyző és a bíró lopták el a pénzt? Vádlott: Feljeleníttem, hallottam! Dr. Kolbe: Mi szökött ott a Kovács letartóztatására? Vádlott: Azt én nem tudom. - Sola se hallott az anyakönyvezetők hivatalból jégjastat? - Mikor? - 1898. november 16-diktól 21-dikéig, éjjel és nappal! (Zavarral.) Akkor nem voltam egészséges. - Jakab Pal együtt lakott a vrével, Tóth Dezsővel? - Nem, mert Tóth Dezső esavagó volt és nem is élt a vádhatározat. Az asszony otthon volt az apjánál, Jakab Pálnál. - Tud arról, hogy Rukavina orvos ur kezelte az elfogottakat? - Hallottam. - Kinek a rendelkezésre tette dr. Rukavina? - Azt nem tudom. Dr. Pollák Illés: Nem vizsgáltattak meg azokat az embereket, hogy nem beteg-e? Vádlott: Nem. - Azt mondják, hogy van ott a községlán egy fogas, a melyre embereket lehet felfakasztani. (Derűltség.) - Van egy fogas, a melyre ruhát lehet akasztani... - Milyen az a fogas? - Hat vagy egy meter hosszú és négy foga van. - Vasból való? - Nem, fából. Mikor én mocsai jegyző lettem, már ott volt. A bíróság aztán Czunyit Józsefet hallgatta ki. Czunyit 40 éves, nős, két gyermek atya, vagyonos ember, Moosa község biraja. Hivatalos határozattal való visszacsallva van vadolva. Kovácsot és tarsait ailtalag kintözte, hogy vallomásra bírja. Elnök feljelenítte, hogy adja elő vallomását. Czunyit: Én nem bántottam őket. A vallatásomnál soha sem voltam bent. Csak akkor mentem be a szolgabíró urhoz, mikor ő valami utasítást akart adni. - Senkik, - Nem, - Maga nem is látott semmit se? - Nem én. - Azt sem, hogy Kovács guszba van kötve? - Azt nem. - Pedig Kovács azt mondja, hogy maga megfogozta? - Én ugyan nem. Porschtzky bíró: Hogyan élelmeték a foglyokat? Czunyit: Egyszer a jegyző fözetett nekik, egyszer meg én. Elnök: Ki vitte oda nekik az ételt? - Hat a csendőrök. - Milyen az a fogas ott a községlán? - Fából való. - Fel lehet arra akasztani egy embert? - Nem lehet. Vésárhelyi védő: Parancsolta magának valaki, hogy azokat az embereket nem adjon? - Dehogy. A magam jószántalából tettem. Erre az elnök tíz percze felfüggeszti a tárgyalást, hogy azallat a lampákat lefegyűssék, mert már beszélgettek a teremben. Az összes tanukat haza eresztik Kovácsot és nejt kivéve. De holnap reggel ismét valamennyi be lesz idéve.

Elnök: Bűnösnek ismeri magát? Vádlott: Nem. Elnök: Pedig a vizsgálati adatok azt bizonyítják, hogy ön Szabó szolgabíróval együtt testileg bántalmazta azokat, a kikből vallomást akartak kicsikarni. Nem tettem. Ez a vádlott is egyre csak azt ismétli, mikor az elnök felszólára előtte mindazokat a kínzókat, melyeket elkövetett: - Igen ám, de Jakab ugy adja elő a dolgot, hogy őt megkínözték, hogy fenyegették és hogy a házát is körülzárták. - Arról én kérem, semmitse tudok. Hogy a házát őrizték, arról csak hallgatni tudok. - On azzal a váddal vádolják, hogy Jervenszkyt, a másik gyanyóított embert, guszba kötötte, hogy ön pofon vágta, szidta, gyaltala. - Nem, azután. - Ez nem áll. Én a vallatások benn se voltam. - Szűcs Laura is azt állítja, hogy maga ugy felfogozta, hogy száján, orrán jött a vér. - Nem áll. Nem tettem. - Kovácsnak pedig maga azt mondta, hogy valja meg, hová tette a férje a pénzt s a mikor az asszony nem szökt, maga ugy megrszavarta a fülét, hogy az vérezt kezdett. - Nem igaz. Azok az emberek összebészelték. - Mikor? A kihallgatás előtt? - Igen ám, de ők még akkor panaszokdátak, mikor még nem voltak szabadok, tehát nem is beszélhetők össze. - Ez nem igaz. - Ha valakit letartóztatnak, ki szökött annak az ellátásáról gondoskodni? - Nem szökött ott letartóztatás lenni. Husz év óta, mióta ott vagyok, nem történt. - On azt mondta a vizsgálat alkalmával, hogy Kovács nyilatkozata el volt irásban, hogy őt rendszeren kezelték a főtörtén. Hat mit baja volt Kovácsnak? - Nem tudom én. Valami betegsége lehetett. - Hol az az irás? - Nem tudom, nincs meg. Elkallódott. Vésárhelyi védő: Miért volt a községnek egy része ellenzenvel on iránt? Vádlott: Azéért, majd husz éven át, roz szót se hallottam a községlán. Csak á betéres óta hallatszotok hangok ellenem. Sokan azért voltak ellenzenvel irantam, mert a mezőrendőri törvénynek szigorú érvényt szerzettem. - Mi történt önök augusztusban? - Augustus 25-én többen betörték hozzám. Följeleníttem őket és az egy most az ügyeségem van. - Nem ágydótt ön, hogy az elűnt pénz miatt föltétes hatósága felelősségre vonja? - Nem! - Panaszokdátak ön előtt az elfogott emberek, hogy nem kaptak enni? - Nem. Ilyen panaszom nem hallottam. Mindössze egy eszelet tudok, a mikor az orvos elrendelte, hogy Kovácsot kapjon cognacot. De nem kaptam. Borsiczky bíró: Hallotta-e azt a községlán, mikor azt mondták, hogy boldogulják az embereket, mert a jegyző és a bíró lopták el a pénzt? Vádlott: Feljeleníttem, hallottam! Dr. Kolbe: Mi szökött ott a Kovács letartóztatására? Vádlott: Azt én nem tudom. - Sola se hallott az anyakönyvezetők hivatalból jégjastat? - Mikor? - 1898. november 16-dikt

